

Bombes de Kodama

 horanova.cat/revcms_render.aspx

24/09/2010 - 05:41h

Vostès ja saben que les nostres ciutats estan plenes d'una cosa que podríem anomenar 'espais grisos': panys de paret oblidats a la perifèria, edificis pintats per la pol·lució dels tubs d'escapament, polígons industrials encerclats per tanques metàl·liques, aquella plaça que es va quedar a mig fer per falta de finançament... quelcom que podria titular-se 'el costat fosc del desenvolupament'.

Una manera alternativa de rehabilitar aquests espais grisos en indrets verds són les bombes de Kodama. Una mena de mandonguilla orgànica d'un material blanc i pastós de la mida d'una pilota de tennis que, donades les seves propietats enganxifoses, un cop és llançada contra la paret (vegeu la fotografia) es queda enclastada de per vida (si més no, per una bona temporada). Però es dona el cas que aquesta bomba de Kodama conté al seu interior les llavors d'unes boniques plantes de creixement ràpid. De manera que, al cap de pocs dies, aquella massa blanca de material orgànic que fins aquell moment només era una taca a la paret veurà sorgir del seu interior, primer un tall verd i prim i, en pocs dies, tota una floració que convertirà l'espai gris en un pom multicolor.

l'artífex. Aquesta forma de reivindicació ecologista i naïf és obra de l'artista gironí Quelic Berga. Durant el festival Ingràvid que avui comença, en Quelic facilitarà la recepta de la seva bomba a tothom que vulgui. Serà al Domo (la carpa instal·lada a la Rambla) dissabte al punt del migdia. La manera de fer-ho serà mitjançant tres pantalles: en la primera, descobrirem una mena de Bona Cuina en versió arty, on el conegut cuiner Albert Aromí dirà com barrejar els ingredients de les bombes als televidents; en la segona, gaudirem d'un vídeo de guerrilla en què tres encaputxats ens ensenyaran quin ha de ser el comportament dels lluitadors de Kodama (córrer la ciutat amunt i avall cercant els espais susceptibles de ser rehabilitats); i en la tercera, veurem fragments de la pel·lícula d'animació japonesa La Princesa Mononoke (Hayao Miyazaki, 1997), ja que és en aquest film on apareixen els Kodames, una mena d'esperits o elfs del bosc (típics de la mitologia nipona), menuts i de color blanc (com les bombes) que són els encarregats de vetllar per la seguretat del medi ambient del paradís on viuen i que no dubtaran a castigar qui gosi posar-lo en perill.